

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 54

Presidència de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta

Sessió celebrada dia 16 d'octubre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) **RGE núm. 9926/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a revisió de l'acord de declaració d'interès autonòmic de la urbanització Mirador d'Es Trenc a Sa Ràpita. 774

2) **RGE núm. 10127/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte, inversions i assumptió de despeses de la posada en marxa de la dessaladora de Ciutadella i de la distribució de l'aigua dessalada a les xarxes dels municipis de Menorca. 778

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Sí, Sra. Presidenta, Margalida Serra substitueix Misericòrdia Sagrañes.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 9926/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a revisió de l'acord de declaració d'interès autonòmic de la urbanització Mirador d'Es Trenc a Sa Ràpita, i RGE núm. 10127/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte, inversions i assumpte de despeses de la posada en marxa de la dessaladora de Ciutadella de la distribució de l'aigua dessalada a les xarxes dels municipis de Menorca.

1) Proposició no de llei RGE núm. 9926/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a revisió de l'acord de declaració d'interès autonòmic de la urbanització Mirador d'Es Trenc a Sa Ràpita.

Per defensar la Proposició no de llei RGE núm. 9926/13 per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. No m'allargaré gaire, crec que els arguments estan expressats a l'exposició de motius, la qual em servirà de guió, i també son coneguts per tota la comissió.

Com vostès saben el Consell de Govern, aquí la data és de 30 de març de 2012, va declarar d'interès autonòmic el projecte d'una entitat, que es diu Mirador d'Es Trenc, he posat "sic" perquè sé que la utilització d'aquesta paraula molesta especialment al Grup Popular i per explicar per què la utilitzo, doncs, dir que és que està aquí i, per tant, no l'he poguda defugir, es diu Mirador d'Es Trenc i Cases de Sa Ràpita, per a la construcció d'un complex turístic, d'unes 1.200 places, i un camp de golf, efectivament, a Sa Ràpita. A Sa Ràpita, però a la partió, també ho he volgut expressar perquè està a la mateixa partió, a l'altra banda de la carretera, hi ha l'ANEI que du per nom Es Trenc Salobrar de Campos, és el nom que té l'ANEI a la Llei d'espais natural, aprovada el gener de l'any 91 en aquesta casa, no m'ho he inventat jo, no és cap fantasia pretensiosa, és el nom que té l'ANEI que hi ha a l'altra banda de la carretera d'on hi hauria aquest camp de golf.

La declaració d'interès autonòmic va suposar d'entrada ja una enorme reacció popular, tant a les xarxes com en paper com en el carrer, hi varen haver milers de signatures contràries i hi va haver una manifestació que jo qualificaria d'important, tot i que la mastodòntica del 29 de setembre les ha posades a totes, la veritat, en una altra dimensió, però important. Tant és així que el Partit Popular es va preocupar pels efectes ambientals que havia tengut que tanta de gent trepitges la platja d'Es Trenc,

una platja, per altra banda, que hi sol anar prou gent a l'estiu, però el Grup Popular es va preocupar i el Govern pels efectes ambientals justament aquest dia, però realment hi ha hagut moltes reaccions, fins i tot de caràcter internacional al respecte.

Bé, en aquell moment, a més, s'hi afegia una polèmica jurídica. Ja vàrem apuntar tot d'una que va sortir la iniciativa que era il·legal, que era impossible, que s'hauria de modificar la legislació *ad hoc* per permetre aquell interès autonòmic, però ja va dir el Govern des del principi que això no era així, que no es modificaria cap norma ni una per permetre aquesta actuació, aquesta urbanització, sinó que senzillament s'executaria allò que ja hi havia previst en els planejaments.

No importaria jo continuar i donar-me la raó quan vàrem veure, precisament, que el Pla Territorial de Mallorca, el Consell de Mallorca, iniciava la modificació del pla territorial perquè amb el pla territorial vigent no es podia dur a terme l'interès autonòmic. No afegiré que el Pla General de Campos, les normes de Campos, tampoc no ho permetrien tal com estan redactats sinó que s'haurien de modificar, però crec que la primera peça era el pla territorial. El pla territorial no permet una urbanització d'aquestes dimensions al municipi de Campos.

A posta, el Consell va iniciar una modificació puntual, però en comptes, millor dit, en comptes de l'expedient d'una modificació puntual ho va expressar de manera que era una correcció d'errors; és a dir, no modificava el pla territorial, segons el Grup Popular, perquè només hi havia un error, un error, un error del qual l'únic que se'n temia era el Grup Popular, l'únic que defensava que era un error era el Grup Popular i la resta d'actors i protagonistes d'aquella votació deien que no hi havia hagut tal error, a les intervencions del dia que es va produir aquest error hi va haver la mateixa presidenta de la Comissió d'Urbanisme havia al·legat i havia defensat el fet que s'estigués reduint les hectàrees de creixement del municipi de Campos, va expressar les hectàrees en concret, i així consta a les actes del Consell de Mallorca. Puc assegurar per part del grup, en aquell moment, del PSM al consell que tenia claríssim, claríssim que hi havia una reducció substancial de les hectàrees de creixement a Campos i que això afectava aquest indret, això eren part de les negociacions que hi havia hagut respecte del pla territorial i tant és així que, fins i tot, els més vells de per aquí per ventura recordaran que es va dur a terme, fins i tot, en un moment de crisi política important per una desavinença sobre les hectàrees de creixement que hi havia d'haver a Campos en el pla territorial que va suposar un detonant de la sortida del Govern d'Unió Mallorquina, prèvia a la solució final que va devenir, com tots saben, per altres motius.

Bé, al final aquesta correcció d'errors, jo diria infame, que és insultant, va ser immediatament impugnada davant els tribunals, ho vàrem fer tant el Grup Socialista, el PSOE, com des de Més per Mallorca, però també ho va fer una altra promotora, una altra promotora que li convenia de totes, totes, perquè no es mengessin tot el creixement previst a Campos se l'atribuís a aquesta intervenció, a aquesta actuació, va interposar recurs contenciós administratiu.

Bé, tot això és sabut de tots vostès, el que va succeir és que hi ha una sentència de la Sala, de dia 9 de juliol, que va deixar plenament aclarit, jo crec que amb sorpresa del tribunal, que era evident que una decisió d'aquesta magnitud no es podia tramitar com una correcció d'errors, que no es podia tractar amb aquests termes, que en aquest sentit queda clar que no s'ha pogut tocar el pla territorial, perquè ha quedada anul·lada la modificació, tornant a la graella que limita el número d'hectàrees que són necessàries per les quals es pot créixer a Campos, i una vegada dit i aclarit això creim que ara ja valdria la pena que el mateix Govern, congruent a dir que no modificarà cap norma per poder fer aquesta intervenció, i més enllà no m'he volgut estendre amb els valors ambientals d'Es Trenc i de Sa Ràpita i del que significa paisatgísticament, turísticament, patrimonialment, culturalment, anímicament, espiritualment per al conjunt de mallorquins i per a la Mediterrània, que això vol dir el món, la veritat és que només pel tema jurídic, centrant-nos en aquesta sentència, jo crec que ja hi ha arguments suficients com perquè el Govern revisi d'ofici la declaració d'interès autonòmic d'aquest projecte de l'entitat Mirador d'Es Trenc i Cases de Sa Ràpita per a la construcció d'un complex turístic i un camp de golf a Sa Ràpita.

Això és el que pretén aquesta proposició no de llei i ens agradaria que comptés amb el suport unànim de la cambra.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carbonero, per un temps de deu minuts.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Aquí el que es discuteix és l'aplicació enganyosa d'una figura, que és la declaració d'interès autonòmic. Aquesta declaració per a projectes de significativa rellevància, article 4 de la Llei 4/2010, permet reduir els terminis de tramitació dels esmentats projectes, però no suposa cap altra vist-i-plau urbanístic de l'administració sobre aquests. Ve a dir: reduïm el tràmit de la participació ciutadana, però lògicament per a projectes d'aprovat interès públic. No té sentit que si no està garantit l'interès col·lectiu dels projectes que es declaren d'interès autonòmic es redueixin a la meitat els terminis d'informació pública i de participació ciutadana. La rellevància, per tant, ha de ser manifesta per poder obviar el previst, amb caràcter general, a la Llei bàsica del sòl en allò referent al dret dels ciutadans a participar en l'elaboració i tramitació dels projectes urbanístics.

Aquí, ja s'ha dit, el que ha passat és que una sentència de la Sala Contenciosa ha desmuntat tota una actuació administrativa basada en un teòric error material de la modificació número 2 del PTI de Mallorca, en què en lloc de dir, "2 hectàrees de creixement per a Campos" hauria de dir "21 hectàrees".

"No és error material directament rectificable", ha dit la Sala, basant-se, entre d'altres arguments, que la memòria de la dita modificació número 2, assenyala textualment que, "*Considerando que esta extensión máxima de dos hectáreas era coherente con la extensión del núcleo actualmente existente y la oferta turística ya prevista en el planeamiento municipal*".

Aquesta sentència detalla que perquè es doni el supòsit d'error material ha de ser evident, sense més explicacions, que aquest s'ha comès. Deia que, en aquest cas, no és evident ja que la voluntat del planificador, adduïda per l'administració, no basta per justificar un canvi, encara que fos certa, que en aquest cas no ho és, que fos certa la voluntat.

Per cert, aquesta història d'error material ja li convé, li ve bé que hi hagi clarificacions per part de la Sala, per part dels tribunals, ja que l'argument que s'ha adduït per part del consell insular és molt similar a l'argument que utilitza l'Ajuntament de Capdepera, informes dels Consell Consultiu, de la Conselleria de Medi Ambient, per autoritzar un altre macro hotel a Canyamel, també basat en l'apreciació falsa que la voluntat del legislador, aquest parlament, a l'hora de delimitar l'ANEI d'aquella zona era diferent del que es va plasmar en els plànols. Per cert, el projecte de macro hotel de Canyamel també declarat per aquest govern d'interès autonòmic.

Deia que la declaració d'interès autonòmic que escurça els terminis d'informació pública també té un altre efecte negatiu, els promotors i els grups de suport que tenen quan un projecte està declarat d'interès autonòmic solen justificar la bondat del projecte amb aquesta declaració, i ho hem vist aquí, en aquest procediment. L'administració per justificar que hi havia una errada material repeteix, eh!, aquest projecte està declarat d'interès autonòmic i el ponent de la sentència que ens ocupa diu clarament, "*En el primer fundamento de derecho de esta sentencia también hemos dejado constancia del apunte de la administración demandada sobre que el 3 de abril de 2012 el BOIB publicó el acuerdo del Consell de Govern por el que se aprobaba la declaración de interés autonómico del proyecto del complejo turístico de cinco estrellas de Son Durí, al amparo de lo dispuesto en el artículo 4 de la Ley 4/2010. Pues bien, nada nos cabe responder a este apunte de la administración ya que el presente contencioso tiene el objeto que tiene, que es la determinación de la conformidad al derecho de la rectificación -ya han visto que no era conforme a dret- que no revisión operada por la administración demandada en un producto normativo propio como es la modificación número 2 del PTI.*"

Crec que si es demostra, i la sentència és clara, que no hi ha base urbanística que permeti ocupar el terreny de Son Durí amb un macro hotel i amb un camp de golf la declaració d'interès autonòmic sobra ja que no es pot tenir una pretensió que no és, avui per avui, legal.

Aquesta cerimònia de la confusió que du a justificar el que sigui a la declaració d'interès autonòmic és perniciosa, molt perniciosa, per un dels aspectes que aquest parlament més ha sentit parlar, seguretat jurídica. Per seguretat jurídica el meu grup dóna suport a la PNL de MÉS, del Grup MÉS, i crec que és bo recordar la màxima que tot es pot fer, menys el ridícul.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, Sr. Carbonero, tot es pot fer, menys el ridícul, i jo, bé, també de vegades un fa el ridícul, què hi hem de fer, i jo crec que avui hauríem de centrar el debat en el que realment diu que hem de fer la proposició del Grup MÉS, però no em puc estar de fer-los una reflexió, ben conscient que no som en el si del Consell Insular de Mallorca i, per tant, que és el Plenari d'aquest consell qui ha de debatre el seu pla territorial. Però crec que no centrariem el debat d'avui si no diguéssim que aquesta previsió de poder fer un hotel a Sa Ràpita, a la urbanització de Son Durí, s'introdueix en el Pla Territorial de Mallorca en el mes de gener de l'any 2013, és votat a favor pel PSOE, és votat a favor pel Grup MÉS, bé, en aquell moment no sé si era PSM o Grup MÉS, perdoni'm si m'equivoc de nomenclàtor, però qui representa avui el Grup MÉS, i té el suport del Partit Popular. Qui presidia el Consell Insular de Mallorca en aquell moment? Qui promovia la modificació número 2A del Pla Territorial de Mallorca per incorporar la urbanització de Son Durí? La Sra. Armengol.

Jo la correcció d'errors crec que no l'hem de fer nosaltres, està *sub judice* en el Tribunal Suprem que consideri, però tan clar no deu estar, sobretot perquè, amb tots els respectes, crec que els tècnics del Consell Insular de Mallorca en saben molt més evidentment que jo, jo crec que de la majoria, i sobretot coneixen molt més aquest expedient que la majoria dels diputats d'aquesta cambra, amb il·lustres excepcions segurament. I ells són els que han promogut aquesta correcció d'errors perquè han considerat que ho era, i, per què? Perquè no fa falta inventar-se res, si un se'n va a la pàgina 64 de la memòria, i els reconec que som legats en aquesta matèria i no vaig viure aquelles negociacions que comentava el Sr. Alorda, tal vegada m'illustrarien molt més, però el meu origen eivissenc em va fer perdre aquest debat, estic segura que molt interessant; repetesc, el punt 5.6, pàgina 64 de la memòria de la modificació del Pla Territorial de Mallorca on diu, "*Con respeto al área del plan parcial del sector THM -que vol dir Turística Hotelera Mitja 2 Son Durí, diu- corresponde recoger el delimitado del sector como área de desarrollo urbano, eso sí reducida por la afectación del área de proyección territorial costera de la delimitación de las DOT i -posa textualment- se le calcula una extensión aproximada de unas 19 hectáreas*". Aquí no és que ningú s'hagi inventat les 19 hectàrees perquè decidís fer caber no sé què, i això ho han votat vostès, això ho han votat vostès i qui firmava la memòria era la Sra. Presidenta avui portaveu de l'oposició.

Jo no els sé dir, no els sé dir, no vull fer de tribunal perquè crec que no ens competeix, si el mètode és una revisió, una correcció d'errors o és una altra cosa, el que sí crec que se'ls ha d'exigir és coherència i si quan vostès eren govern en el Consell Insular de Mallorca varen posar damunt el Pla Territorial de Mallorca, que es podia fer, un establiment hotelier amb aquestes hectàrees i llavors a una altra banda, tal vegada és que ho feien intencionadament, jo això no ho sé, la veritat és que estarien prevaricant, si realment ho feien, a una banda posaven 19 i altra 2 perquè no s'acabàs fent res, jo no ho sé, estic segura que no, estic segura que no, però si això va ser així, si la confusió era cercada és molt més greu, si la confusió era cercada era molt més greu. I això sí que és inseguretat jurídica.

Què ha intentat el Partit Popular? Posar seguretat on hi havia fosc. Com ho ha fet? Ho han fet amb molt bon criteri, els meus companys del Consell Insular de Mallorca, com els han dit els tècnics urbanístics i jurídics de la casa que havien de fer-ho. Hem perdut en el Tribunal Superior de Justícia? Sí, vàrem tenir un debat en el Plenari i es va decidir amb llum i taquígrafs que es duia en el Tribunal Suprem, el Tribunal Suprem resoldrà i tots acatarem el que digui el Tribunal Suprem.

Tot això, tot això que he dit fins ara, res té a veure amb la validesa actual i la vigència de la declaració d'interès autonòmic, declaració d'interès autonòmic que a efectes que consti en acta el seu nomenclàtor no és el que ens ha llegit el Sr. Carbonero. El Tribunal Suprem dirà que la correcció d'errors és correcta o si s'ha de fer per via de modificació del pla territorial, això ho dirà el Suprem. Mentre no sigui ferma aquesta resolució res té a fer, al nostre judici, el Govern, perquè el que sí té clar aquest partit, aquest grup parlamentari i aquest govern és que infraestructures de qualitat turística a les nostres illes, a Mallorca i al municipi de Campos, les volem i les volem acomplint la legalitat, per suposat. Com que nosaltres creim que l'acomplim, ens sotmetem al que diguin els tribunals. Esperam que vostès facin exactament el mateix. Retirin aquesta proposició i quan el Tribunal Suprem hagi resolt en parlar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. La veritat és que els arguments que ens apunta el Grup Popular freguen la desobediència, francament. Li acaben de dir que no és una correcció d'errors. Com a mínim suspengui, suspengui la tesi que vàrem aprovar el gener de 2013 una cosa, es va escriure malament i ara la rectifiquen. Suspengui aquest relat. Diguin que vostès troben que s'ha d'urbanitzar Es Trenc, diguin que aquest projecte és magnífic, nosaltres direm que no, i que hi hagi un debat franc al respecte, però no segueixi insistint que aprovarem una cosa que no aprovarem i que el tribunal li ha dit, en primera instància, ja li ha dit que no ho aprovarem, i vostè segueix insistint que sí.

El Sr. Rovira, quan valorava, el primer dia que valorava la sentència del tribunal, deia "el PSM va votar a favor". De què?, si li acaben de dir que no ens equivocarem quan varem votar que no!, que eren 2 hectàrees per ART i 19 de generals.

És vera que fa pesa explicar un pla territorial, i no sé si una comissió política és el moment més adequat. Però com que és un punt de fuga que utilitza el Partit Popular m'agradaria que qualcú l'entengués. Es pot tenir urbanitzables reconeguts damunt un municipi, per exemple un que ha guanyat una sentència com aquest, que sí la reconeix perquè té una sentència favorable de 19 hectàrees, i no permetre que es dugui a terme. Aquest mecanisme és de les DOT; a veure si arribam a entendre les DOT qualque dia. Les DOT diuen: "Tots els urbanitzables estaran aquí, però no es pot créixer més del 10% del que ja hi ha fet a Mallorca"; això és el mecanisme de les DOT. Però si hi havia un 20% d'urbanitzables?, i si era un 30%? No, idò tria, tria. Això a tot Mallorca, però per municipis ho ha de dir cada pla general. No, el Pla territorial podrà marcar per municipis.

Bé, ens torbarem, però el 2004 hi va haver una graella que va explicar els municipis, i hi ha una retxa que diu Campos i li diu quantes hectàrees pot créixer Campos, quantes en ART i quantes en creixement natural. Molt bé. Avui nosaltres érem plenament conscients que la graella que aprovarem l'any 2011, devia ser, amb la modificació puntual, no permetia dur a terme tots els desplegaments urbanitzables que hi havia a Campos. Sí, hi ha més urbanitzables a Campos dels que permet desenvolupar la graella, sí, i això no és incongruent, això és congruent amb la idea i la filosofia del pla territorial. Això és el que ha fet Palma, això és el que va haver de fer Calvià..., Calvià es va avançar, per tant no és un bon exemple, però és el que han fet molts de municipis. Palma critica tot el dia, vostè en deu ser conscient, que Palma està dient "no em deixau créixer més del que he de menester perquè el pla territorial no em deixa créixer, perquè les DOT no em deixen créixer", fins i tot a terrenys que han estat sempre urbanitzables, que han pagat IBI d'urbanitzable!

És igual; el PP jo no sé si és que no ho entenen o és una maniobra de la confusió segons la qual si això és urbanitzable i ha de sortir dibuixat com a vermell es pot executar. No. És que això és el pacte del 99. No va anar ningú d'aquí a Sa Llonja el 98, a veure com s'explicaven les DOT? Primer el senyor..., però llavors Jaume Matas, explicava que tots els desplegaments que hi havia no es podrien executar, i sortia a camí a les 100 urbanitzacions que estava desclassificant el Consell de Mallorca. Clar, tot això per ventura és mal d'entendre, però no hi ha cap incongruència ni una de reconèixer les urbanitzacions que hi pot haver a un indret amb dir que no es podran executar.

De fet, si limitaven les hectàrees de Campos és perquè no volien que s'executassin, i si vostè repassa el debat, i no en parlem si poguéss anar a totes les reunions on jo, més perifèricament, però he assistit a qualcuna perquè justament a vegades aquest tipus de crisi encara en aquell moment se'm cridava, com a mínim, i hi he estat, justament hi he estat, i he dit "nosaltres no passarem per més de 2 hectàrees d'ART".

Campos té 21 hectàrees, senyora..., és que és complicat, eh? En té 2 per ART i 19 per creixement general, 19 per creixement general, i tornen embullar, "idò n'hi ha 21". Sí, n'hi ha 21 en total, 2 d'ART, 19 de creixement general. Això és el que diu, però aquest projecte ha de xuclar d'ART perquè, clar, les altres 19 ja estan venudes, les altres 19 són Son Estela, pràcticament se n'ha duit..., pràcticament tot s'ho va endur Son Estela, Can Estela, que junta Sa Ràpita, uneix Sa Ràpita, que té una extensió d'unifamiliar, de solars, avui important, important, que no està implementada, l'espai que separava les dues Ràpites era Can Estela i s'han menjat ja aquestes 19 en bona part. Clar, quan varen fer els nombres el que impugna, que ho veu claríssim, diu "home, és que si ja em llevau aquestes hectàrees jo no podré fer allò meu", i impugna ell i guanya, i guanya.

Bé, no hi ha cap incongruència, està claríssim el que férem; vostès volen urbanitzar Campos, nosaltres no volem urbanitzar Campos; ens mourem a nivell internacional...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Alorda, hauria d'anar acabant.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Acab, Sra. Presidenta. ...a tots els nivells, però només els deman una qüestió d'honestat: no tornin a dir que aquesta urbanització, aquest HTM, el varem aprovar nosaltres quan el varem desclassificar l'any 98 amb Xisco Quetglas; el varem desclassificar el 2011 amb la Sra. Dubon, l'hem mogut, l'hem perseguit! Parli amb els promotors, si m'apura. Si aquest urbanitzable l'hem tengut emproat des de fa vint anys, que venguin, que donin a entendre que l'hem votat a favor, és que..., és molt mal de dur, és molt mal de dur.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 9926/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE 9926/13, relativa a revisió de l'acord de declaració d'interès autonòmic de la urbanització Mirador des Trenc a Sa Ràpita.

2) Proposició no de llei RGE núm. 10127/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte, inversions i assumptió de despeses de la posada en marxa de la dessaladora de Ciutadella i de la distribució de l'aigua dessalada a les xarxes dels municipis de Menorca.

A continuació passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei, RGE núm. 10127/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a projecte, inversions i assumptió de despeses de la posada en marxa de la dessaladora de Ciutadella i de la distribució de l'aigua dessalada a les xarxes dels municipis de Menorca.

Per part del grup proponent té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Ara gairebé fa un any aprovàvem per unanimitat proposta de resolució del Grup Popular que afirmava: "El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu suport al projecte de connexió de la dessaladora de Ciutadella per tal que pugui subministrar aigua en xarxa a la resta de municipis de Menorca i ajudar a resoldre el problema de clorurs i nitrats".

Coneixíem llavors ja en aquell moment -debat de política general de la comunitat- que tot i les promeses del Govern, fetes públiques amb la fanfàrria habitual com solen fer aquestes coses el Grup Popular i el Govern, coneixíem ja llavors que als pressupostos generals de l'Estat que en aquells moments es tramitaven, novembre de 2013, el maltractament inversor cap a Balears, cap als ciutadans, perquè a qui maltracta Rajoy no és a Bauzá sinó als ciutadans, a la majoria silenciosa que tant diu estimar i defensar, sabíem ja que als pressupostos no hi havia doblers per a Balears i per descomptat no n'hi havia per a la dessaladora de Ciutadella; no n'hi havia ni per connectar la dessaladora als pous de Ciutadella, compti més a la resta de l'illa.

Ens prometia el Govern llavors que els diputats i senadors que el PP té destacats a Madrid ho resoldrien a base d'esmenes, que havíem de fer pinya, un front comú, etc., etc. No sé si es sona aquesta cançó. Ha passat un any i tornam a la mateixa cançó, a les mateixes promeses d'esmenes i, en el fons, la mateixa falta absoluta de convicció en les pròpies forces i arguments que l'any passat. I és que el govern Rajoy -i vostès ho saben, senyors del PP- no és que es prengui el govern Bauzá pel *pito del sereno*, és que manifesta una absoluta manca de respecte i consideració cap als ciutadans de les Illes Balears i les seves necessitats i prioritats.

La dessaladora de Ciutadella va ser un d'aquells regals, enverinats, certament, que el ministre Matas -no sé si el recorden, el ministre Matas, o al president Matas, o al president del PP Matas; el pare del Palma Arena, de l'auditori, de les autopistes d'Eivissa, de l'únic metro navegable que hi ha al món, de l'únic teatre d'òpera del món on qui desafina no és el tenor sinó el promotor que l'impulsa..., i també l'inventor d'anar a cercar vots, per cert, a Amèrica del sud i turistes a Moscou- el Sr. Matas va deixar com a herència una dessaladora, diverses dessaladores a les tres illes, com un regal enverinat, com tots els seus. Cost de la dessaladora de Ciutadella, construcció més de

22 milions; però es va adjudicar per un sistema de peatge a l'ombra, com les autopistes d'Eivissa, com altres dessaladores, que fa que el cost final sense connectar a la xarxa arribi a gairebé 53 milions, la qual cosa implica, evidentment, que a l'hora de repercutir aquest cost la partida sigui importantíssima, perquè la Unió Europea només va participar, tot i que el Sr. Matas va prometre que hi participava en un 75% la Unió Europea, del cost, després ho va rebaixar a un 52 i en realitat només va participar la Unió Europea en un 31,6%.

Implicava, per tant, açò que tenim més de dos terços de la inversió, més l'amortització que ha de ser pagada pels consumidors finals, si ningú no hi posa remei el preu d'un metre cúbic, d'una tona cúbica d'aigua serà absolutament desorbitat, si ningú no hi posa remei, com el Govern posa remei en altres casos i per tant també és just que ho faci a Ciutadella. Si no, d'acord amb els mateixos càlculs excessivament optimistes del Govern del metre cúbic d'aigua, hauria de pagar-se a Ciutadella, els ciutadans, a 1,4 euros el metre cúbic.

És cert que la política tarifària de l'Ajuntament de Ciutadella ha fet, al ser molt barata l'aigua a Ciutadella -el 85% dels ciutadans paga entre 18 i 33 cèntims el metre cúbic, una quantitat evidentment irrisòria-, aquesta política tarifària ha fet que els consums siguin excessius, com han fet també que els consums siguin excessius les polítiques urbanístiques del PP a l'ajuntament, i com varen fer també durant els anys noranta a tota l'illa les polítiques urbanístiques expansives del Grup Popular a través del consell i l'urbanisme a la carta del Govern, ja en aquest temps a través de les mateixes DOT, com ara comentàvem fa un moment. I com ha fet ara també el Govern amb la mal dita i maleïda -a part de mal dita- llei turística, perquè és realment una llei urbanística, no una llei turística, i l'amenaça de la llei del sòl i de la norma transitòria que té vocació de transitorietat permanent. I evidentment també amb el foment de les activitats agràries extensives que està fent el Govern a través de les seves polítiques del mateix departament mediambiental.

El Sr. Company titllava, dia 3 de febrer de 2012, la dessaladora del Sr. Matas d'autèntica..., "*tilda de locura el escaso alcance de la desaladora*", de bogeria titllava el Sr. Company l'herència menorquina del Sr. Matas. "*Company recordó que la instalación tiene capacidad para dar agua a casi toda Menorca pero actualmente solamente está conectada a un núcleo urbano, Cala En Bosch. En este sentido aseguró que esta situación es una auténtica locura*".

La dessaladora no era en tot cas una solució però està construïda, no era una solució però es va fer, hi havia altres possibilitats molt més raonables, molt més econòmiques i ambientalment més sostenibles, però es va fer, i en aquests moments, que està feta i els aqüíferes de Menorca estan exhaurits, estan exhausts, és necessari posar-la en funcionament, hi coincidim avui plenament a Menorca tots els partits polítics, els grups conservacionistes i la majoria de ciutadans.

Evidentment es tracta d'aprofitar una instal·lació mal dissenyada, mal pensada, innecessària, caríssima de construcció i de manteniment, però que està feta. Fan falta prioritàriament polítiques tarifàries que penalitzin els consums excessius d'aigua, polítiques que ajudin a combatre, cosa que no fan el Govern ni els ajuntaments del Partit Popular, que evitin les enormes pèrdues de la xarxa, que arriben a més d'un 30% de cabal. Fan falta polítiques contra l'abús i polítiques de racionalització de l'ús, però en canvi el conseller de Medi Ambient aprova un pla hidrològic que va en contra de les polítiques d'aigua concretes que defensa la Unió Europea; encara hi afegim, al munt: el Pla hidrològic elimina el control de regadius, la qual cosa posa en perill els pous de proveïment i augmentarà la intrusió marina als aqüífers que estan absolutament salinitzats i fan que l'aigua de la zona de Ciutadella sigui pràcticament imbevable.

Segons el Pla el 2015 s'hauria de proveir Menorca en un 21,4% d'aigua dessalada. Com ho faran, si la dessaladora encara no ha entrat en funcionament ni hi ha recursos per posar-la en marxa?

El PP a la nostra proposició no de llei presenta una esmena en què diu que..., que ve a dir que el Govern ja negocia, que ja ho està fent. Ara, no sabem realment (...) el Govern, perquè fa més de vint mesos que el Govern deia que el ministeri acceptava pagar. Dia 18 del 5 de 2012 un diari titulava *-El Mundo*, un diari no sospitós- *"el consell celebra que Madrid asuma el coste de las obras de la desaladora. Tadeo habla de un acuerdo histórico"*, foto del Sr. Bauzá amb el Sr. Arias Cañete. Un comunicat del Govern d'11 de juliol de 2012 afirma: "El ministeri manté la resta dels seus compromisos, com assumir part del sobrecost de la construcció de la dessaladora de Menorca i de les obres per connectar la planta amb les xarxes de subministrament de tota l'illa", comunicat oficial.

Pocs dies després, dia 4 d'octubre de 2012, ja en debat de pressupostos de l'Estat, ja deien: *"El Govern ve difícil que haya recursos en 2013 para conectar la desaladora con Maó"*, és a dir, per a la segona fase amb Ciutadella semblava que sí que n'hi havia, i deia, fixin-se, el Sr. Company, diari *Última Hora Menorca*: *"Nuestra prioridad ahora es que el coste de conectar la desaladora con Ciutadella no recaiga sobre los ciudadanos"*, és a dir, que no s'hagi de repercutir el cost excessiu del regal enverinat del Sr. Matas en els ciutadans.

I finalment, prèviament al debat de política general que vam tenir i que vam votar, com recordava fa un moment, per unanimitat l'acord, el PP comunicava als mitjans que *el PP de Menorca urge al Govern -urge*, el PP, novembre de 2012- *para financiar la conexión de la desaladora*.

El Govern fa feina, confia i negocia, com hem vist, i el ministeri ignora el Govern, també ho hem vist, amb la dessaladora i amb les depuradores també, i amb la resta d'inversions. (...) el Govern negocia de cara a la galeria i no vol assumir realment, com ja ha fet amb tants indrets, el sobrecost de l'aigua dessalada, i com que no el vol assumir, aquest sobrecost, prefereix no posar en marxa la dessaladora. Només a Andratx l'herència Matas en recursos hídrics, dessaladora, costa 300.000 euros mensuals a la comunitat; a Alcúdia, 285.000 euros. En total passa de 14 milions d'euros que gasta el Govern cada any selectivament, austeritat selectiva, per

comprar aigua de les dessaladores i d'algun pantà perquè per als ciutadans no sigui tan cara, i ara ho nega a Ciutadella, i ho nega a Santa Eulàlia i a Eivissa. No vol assumir el cost econòmic del sobrecost de la política d'aigua del ministre Matas.

No vol fer tampoc, entenc, enfadar els hotelers disparant el cost de l'aigua als més importants consumidors, amb els pagesos i les polítiques expansives del Govern a favor de reguius extensius al camp, no vol fer pagar als hotelers el cost d'aquesta aigua...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'anar acabant, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant, Sra. Presidenta. ...perquè evidentment açò tindria un resultat important en els costos dels comptes de resultat dels hotels dels senyors defensors, líders defensors màxim del TIL. Evidentment, ja que han firmat el TIL, no els hem de fer enfadar amb el cost de l'aigua.

No volen, per tant, carregar el cost de l'aigua damunt els ciutadans, entre altres coses perquè evidentment no volen pagar, però també evidentment perquè açò té un cost electoral important i s'estimen més tenir una dessaladora aturada, no recepcionada i que val uns recursos importantíssims públics tirats, un problema de salinització i d'invasió de la mar dels aqüífers brutal, uns aqüífers estressats, però, evidentment, qualsevol cosa abans que hagi de repercutir l'aigua sobre els ciutadans de Menorca i tenir un problema electoral, i com que...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, se li ha acabat el temps.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Estic acabant. ...no volen pagar, com que evidentment no volen pagar més, la solució és fer veure que negocien i no posar en marxa la dessaladora.

Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

S'ha presentat una esmena amb RGE núm. 11022/13 per part del Grup Parlamentari Popular. Per a la defensa d'aquesta esmena té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Llufríu, per un temps de deu minuts.

LA SRA. LLUFRIU I ESTEVA:

Gràcies, Sra. Presidenta. Efectivament, com apuntava el Sr. Borràs, dia 27 de novembre de 2012 el Ple del Parlament aprovava per unanimitat la següent resolució: “El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu suport al projecte de connexió de la dessaladora de Ciutadella per tal que pugui subministrar aigua en xarxa a la resta de municipis de Menorca i ajudar a resoldre el problema de clorurs i nitrats”.

Seguim dient el mateix, però estam, idò, davant un projecte de gran envergadura, açò crec que ningú no ho posa en dubte. És aquesta una infraestructura de caràcter supramunicipal que va lligada, efectivament, a la posada en funcionament de la dessaladora de Ciutadella. A la seva exposició el Sr. Borràs, com ja ens té habituats amb les referències al Sr. Matas, diu que no es va preveure la connexió a la xarxa que proveeix d'aigua la ciutat, oblidant interessadament que vostès van governar durant quatre anys i, coneixedors de la necessitat de disposar de canonades per dur l'aigua, no van fer res per donar solució. Tampoc no hi van pensar.

El que sí va fer l'anterior equip de govern va ser deixar que el cost de la planta es disparàs de 12 a 24 milions. La construcció de la dessaladora es va iniciar a mitjans del 2006 i es va finalitzar l'any 2011. Per si la memòria els falla, vostès que la tenen tan bona, però crec que va bé recordar-los-ho, vostès van governar a partir de mitjans de l'any 2007 i fins al 2011. El modificat que incrementa sensiblement el cost és de l'any 2009, en primer terme sense preveure la connexió a la xarxa d'aigua de Ciutadella i, en segon, a la resta de xarxes dels altres municipis de Menorca.

Per a la posada en funcionament de la dessaladora, el primer que s'havia de fer era projectar i construir les conduccions, cosa que ha quedat ben clar que no es va fer.

Li agraïm Sr. Diputat per una altra banda, el seu interès per aquesta qüestió, però segurament tots hauríem preferit que el seu interès actual, s'hagués posat de manifest quan vostès governaven i així no hauríem perdut tant de temps, van ser quatre anys ben perduts. Li puc assegurar Sr. Diputat que el Govern de les Illes Balears, juntament amb el Ministeri d'Agricultura, Medi Ambient i Alimentació, treballen per posar remei a aquesta desgraciada situació.

Com deia, als punts 1 i 3 de la seva proposició no de llei, hem presentat una esmena de modificació, instant el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, en el mateix sentit que ja ho fa el Govern, afegint “en el mateix que ja ho fa el Govern de les Illes Balears”. Creim important afegir-ho, per tal de reforçar i donar continuïtat a la feina que es fa des de la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Territori. Sr. Diputat, si accepta les dues esmenes el nostre vot serà favorable als dos punts.

Realment, seguint els paràgrafs 1 i 3, perquè no ve puntuat. Es deia al principi que són projectes de gran envergadura, on es fa necessari estudiar les diferents alternatives per definir un projecte realista i adaptat a les necessitats de Menorca. Per açò, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, ja ha fet l'encomana del projecte a través d'AQUAES, que és una empresa pública del ministeri i serà dins aquest on s'haurà de

valorar la millor opció per dur l'aigua de la dessaladora de Ciutadella a la resta de municipis. El nostre vot en el paràgraf segon serà favorable.

Referent al paràgraf quart, com li apuntava, el Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient ja ha fet l'encomana del projecte, *Estudio de necesidades y propuestas de alternativas de abastecimiento en la isla de Menorca*. Està previst durant la fase d'estudi, contactar amb els diferents ajuntaments, Consell Insular de Menorca, amb la col·laboració d'ABAQUA. Per tant, entenent que aquestes feines ja estan iniciades, el nostre vot en el paràgraf número 4 serà en contra.

El 8 de març de 2012, ja vàrem veure una proposició no de llei seva, Sr. Borràs, on demanava exactament el mateix que ens demana en el paràgraf número 5 de la PNL que veiem. Per tal de no reproduir al debat, em remet al mateix que li vaig manifestar i que figura en el *Diari de Sessions* número 16 d'aquesta comissió. Tenint en compte que la situació és pràcticament la mateixa que abans i pendent del que dirà el projecte que ha encarregat el ministeri, el Govern de les Illes Balears no pot garantir que el cost per als ciutadans sigui semblant a la tarifa de les altres illes, que és el que vostè demana. Sr. Diputat, tenguí la seguretat que el Govern de les Illes, juntament amb la resta d'administracions implicades, continuarà fent feina per trobar la millor solució a una situació tan complexa i que tant s'allarga en el temps, com és la posada en marxa de la dessaladora de Ciutadella i les connexions amb les diferents xarxes de distribució de l'aigua de l'illa de Menorca.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Fixació de posició del grup que no ha presentat esmenes. Per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat el Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. No serà el primer pic que en aquesta comissió, expressem la nostra resistència a la solució dessaladora. Ho hem dit durant anys, que era una falsa panacea i que cada vegada ho tocarem més amb les mans, ha estat un autèntic parany. S'ha apuntat i per ventura és cert, per tant, en aquest sentit sembla que les illes com Menorca, Eivissa i Formentera una part de la solució passava per aquest tipus d'instal·lacions, per ventura s'ha d'estudiar com a darrera fórmula sempre, però dins una planificació ordenada, clara, que valori molt els preus i els riscos.

La manera com s'han duit aquests tipus de debats, en els quals pareixia que et regalaven una panacea que venia embolicada, la trauries i sortiria aigua i el que tenia problemes d'aigua, començaria a beure aigua bona i la pagaria a preu de canari jove, ha estat una autèntica presa de pèl. La part innocent, com l'apuntava el Sr. Borràs i que la manté, que és la manca de previsió o una manera de fer les coses, o una idea faraònica de funcionar, potser sigui l'explicació, jo no dic que no, però la veritat és que altres maneres d'expedients i fórmules de per què s'han fet determinades inversions a tot l'Estat amb determinades fórmules, la veritat és que comencen a estirar fils i vull veure fins on arriben. Com que no tenc, no és el cas, no conec que hi tenguí relació directa el cas de Ciutadella, no hi entraré, però la veritat és que hi ha d'haver algun descodificador de per què ens embolicam en macro inversions quan hi ha fórmules més barates d'aconseguir el mateix.

I crec que ara mateix, encara ara, encara ara, casos com el Palau de Congressos ens haurien de fer pensar, com el del metro, si no val més que abans de continuar, mirar exactament les conseqüències del que fem; veure a quin preu es pagarà l'aigua després de totes les inversions i totes les millores que pensam que hi ha d'haver. Es parla d'uns 30 milions més d'inversió, fins i tot si ho paga Madrid ja va bé, m'hi apunt, perquè el greuge és tan gran, és que el greuge és tan gran que 30 milions és una misèria comparat amb allò que ens aporten i anem tirant. No és el cas de les inversions estatutàries dels darrers anys, no és el cas del finançament, i si ho hem de carregar damunt les esquenes dels menorquins, jo recoman als menorquins que s'ho pensin molt, que facin números.

Tothom necessita aigua i pagar l'aigua a segons quins preus, als preus que es posa el corrent, al preu que es posa l'energia, als preus que es posen altres tipus que ens deixen de fer competitiu i que és un bé de primera necessitat, val la pena pensar-ho bé. Ho dic perquè fins i tot nosaltres en inversions importants fetes, pens amb el Palau de Congressos, hem arribat a plantejar ténol absolut, perquè una cosa és en haver acabat, hem acabat i hem arribat amb la llengua fora, però ho hem resolt, i l'altra és que el que haguem acabat d'aclarir és que tenim un mausoleu i ja hi podem anar a viure. Per tant, crec que en aquests temes s'hauria de ser molt seriós.

Per què no s'ha acabat la connexió? Efectivament, hi ha hagut diversos governs a Madrid i a les Illes Balears, i valdria la pena reflexionar-hi; el PP ho tenia fàcil, és a dir, només érem ineptes, gent que no es preocupa per res, ja fa dos anys que hi són, a Madrid són els mateixos, l'argument de la ineptitud per ventura que el vagin aparcant, per ventura. I en tot cas, deixant-ho sempre que els altres són ineptes i sobretot els illencs sempre som ineptes, a veure, pensem si hi qualque altre motiu pel qual no s'ha acabat això i per què no s'ha connectat.

En tot cas per a nosaltres és evident, en principi si des de Menorca així s'ha plantejat i el Govern continua pensant que la fórmula idònia és acabar la depuradora, la dessaladora i no en parlem que sigui a cost del Ministeri d'Agricultura, doncs donarem suport a la proposició.

Però la veritat és que tenc la sensació que el darrer punt no només hauria de ser el primer, sinó que hauria de començar dient que s'estudiï primer què sortirà. Perquè aquesta altra fórmula de dir no, que ho pagarà l'administració, en comptes de

pagar-ho el ciutadà ho pagarà l'administració, això ja hem vist que ho acaba pagant el ciutadà primer, una. Dues: no, que no ho paguin els menorquins, que ho paguin els mallorquins. És ver que si se socialitza dins les Illes Balears, doncs el cost serà un altre, si ho socialitzem a nivell d'Estat serà un altre, però al final jo crec que primer hauríem d'avaluar el rigor, el valor i la conveniència d'aquesta fórmula. L'objectiu el tenim tots compartit, l'aigua de Menorca ha de ser de qualitat i ha de ser suficient, pel que hi ha i per les exigències actuals. L'altra és que del creixement, hem de fer inversions per poder pagar noves urbanitzacions. A Mallorca el cost que pagaran els inuers per l'aigua serà per haver fet més urbanitzacions a vorera de mar quan ja érem al *top ten* de les urbanitzacions necessàries a l'illa. Però això repercuteix en el darrer sabater que queda al poble. Per tant, anem alerta amb aquests tipus de jugades perquè ens estam enganant.

Solució de les dessaladores del Pla hidrològic: que serveixin per regar els camps de golf. Vostè se n'ha temut de la perversió que representa modificar el Pla hidrològic per permetre regar camps de golf amb aigua dessalada? És Tirme. Això té un paral·lelisme, hem fet una incineradora tan monumental, que hem de dur fems de fora perquè sigui rendible. Hem fet unes dessaladores que perquè siguin rendibles hem de consentir que es reguin els camps de golf. Però pensam bé què estam fent? I qualcú ens ha dit que ens ho ha regalat i quan hem anat a mirar el contracte, i encara es diu que ens ho ha regalat, i resulta que ho hem de pagar els usuaris i a preus, a preus, a preus cars, cars, amb un bé de primera necessitat.

Bé, jo crec que és per repensar-s'ho. Insistesc, Menorca evidentment hi és i aquest dèficit existeix. Al tema de Mallorca jo li don menjar a una altra menjadora, pagar mig milió d'euros cada mes per Alcúdia i Andratx i serà pitjor si es posen en marxa, serà pitjor! Per tant, val la pena pensar-s'ho, molt, molt! Per tant, aquí a part de pensar quina és la fórmula, jo crec que en alguns casos el que s'ha de fer és una rescissió, tornar enrera i cercar fórmules alternatives.

De moment i pensam que la fórmula que s'està dient en aquest sentit com a pla A, d'acabar i fer-ho amb doblers de l'Estat, ja que havia començat, per d'alguna manera no perdre una inversió d'aquestes característiques i les conseqüències que duria rescindir-ho, nosaltres donarem suport ple a aquesta proposició, amb esmenes o sense, com valori el ponent, però animam al Govern, a la ciutadania i a tots a fer una reflexió sobre on ens duen les dessaladores i tot el que sigui equiparable d'infraestructures que hem fet els darrers anys.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de deu minuts, per la qual cosa es demana al grup proponent si vol una suspensió de la sessió, o si podem continuar?

Continua el Grup Socialista, amb un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, Sra. Presidenta. Abans de res agrair al Sr. Alorda el suport del Grup MÉS. Compartesc moltes de les seves reflexions sobre les dessaladores, deuen ser partidaris en el seu moment d'aquesta infraestructura sobredimensionada, caríssima i evidentment ja es preveia que tindria les conseqüències que té ara. L'únic argument que en aquests moments defensa la necessitat imperativa de posar en marxa la dessaladora, és per recuperar els aqüífers, aconseguir dessalar l'aigua, sobretot del sud de Ciutadella, però tots els aqüífers de Menorca estan interconnectats i és necessari recuperar el nivell dels aqüífers d'una manera urgent perquè estan exhausts i, a més, amb les polítiques que preveu el Pla hidrològic, més exhausts estaran. I si es desenvolupa la Llei del sòl i es desenvolupa la Llei turística, encara més necessari serà. Però evidentment no es poden justificar creixements urbanístics per poder pagar més barata l'aigua de la dessaladora, seria un parany absolutament vergonyant.

Evidentment vam governar durant quatre anys les forces de progrés, els socialistes, però qui conegui el projecte, qui conegui la memòria del projecte, sap que es va planificar només per connectar la dessaladora amb la zona de Cala Blanca i la zona de Cala en Bosch. És a dir, he llegit el que em diu el Sr. Company, gens sospitós, és una bogeria la dessaladora com la va planificar el Sr. Matas. El Sr. Matas no va planificar, ni va preveure connectar la dessaladora ni amb Ciutadella. Una dessaladora que pot donar una quantitat brutal d'aigua dessalada i simplement per donar servei a una urbanització important i que té molts de problemes, però simplement a una zona d'urbanització turística, que funciona escassament 3 mesos d'estiu.

I em parla de modificats. Bé, jo crec que la història dels modificats d'obra en aquesta comunitat té un nom, jo no conec cap obra impulsada pel Govern Matas que no hagi tengut modificat, i aquesta obra, com que du la mateixa patent d'autoria, evidentment també va necessitar un modificat important, com el metro, com ja he dit que és l'únic metro navegable del món, com les autopistes d'Eivissa, totes les quals han necessitat modificats importantíssims, com la ronda sud de Ciutadella que va necessitar un modificat importantíssim i que encara inunda uns veïns la ronda sud de Ciutadella. La mancança del Sr. Matas per l'aigua a l'engròs era important, tant si era de dessaladores com per inundacions d'obres públiques.

Vostè parla de què el ministeri està fent un *estudio de necesidades*, bé, un estudi de necessitats d'abastiment d'aigua, es pot estudiar el que vulgui el ministeri, però evidentment no sé amb qui ha negociat maig el Govern.

Deia el Sr. Company, conseller de Medi Ambient, dia 30 d'agost d'enguany, "*El Govern confia en los presupuestos del Estado para abrir la desaladora de Ciutadella en el 2014*". Uns dies després, dia 2 d'octubre, fa escassament 14 dies, el conseller de Medi Ambient de Menorca, el Sr. Villalonga deia: "*El consell aún confía en que Madrid incluya las desaladoras en sus cuentas. Su esperanza es que en los presupuestos generales del Estado se incluya finalmente una partida para la construcción de la desaladora de Ciutadella. Desde la*

Comisión Balear de Medio Ambiente se está trabajando en esta línea".

Jo no discutec que facin feina, que negociïn amb el ministeri, que duguin dos anys llargs negociant amb el ministeri, el que jo no sé és amb qui negocien del ministeri, no en tinc ni idea, igual s'han equivocat de ministeri. *Respuesta del Gobierno* -govern de l'Estat-, dia 13 de juny de 2013, és a dir, quan els pressuposts generals de l'Estat ja estaven més que cuinats. Madrid, 13 de juny del 2013, el Ministeri de Medi Ambient contesta així als diputats que li formulen la pregunta escrita: "*El acta de finalización del periodo de pruebas y de puesta en servicio de la desaladora de agua marina de Ciutadella, -el nom oficial és Ciutadella-, se formalizó en el primer trimestre de 2011. Con esta obra se mejora la garantía del abastecimiento de agua potable de calidad, incrementado su disponibilidad en un volumen de 10.000 metros cúbicos/día*". És a dir, dia 13 de juny de 2013, el ministeri no sabia encara que aquesta obra no s'ha posat mai en funcionament, que mai no ha estat recepcionada l'obra. I vostès diuen que estan negociant, amb qui? Evidentment amb el Sr. Arias Cañete...

LA SRA. PRESIDENTA:

Hauria d'acabar Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

..., amb el seu exdirector general no negocien, o si negocien els fan tan poc cas, que ni s'han temut de la major, què aquesta obra mai no ha entrat en funcionament.

He acabat Presidenta. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Accepta l'esmena?

Votació de la proposició no de llei RGE núm. 10127/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra?

(*Remor de veus*)

Separada?

El 2 s'entén aprovat per unanimitat.

Per tant, votam la resta.

LA SRA. LLUFRIU I ESTEVA:

Demanàriem també els punts número 1 i 3 per una banda i els 4 i 5 per l'altra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Doncs passem a la votació dels punts 1 i 3.

Vots a favor?

Unanimitat.

Votarem ara el punt número 2.

Vots a favor?

(Remor de veus)

Com l'1 i el 3, idò. Bé, és que he recapitulat.

LA SRA. LLUFRIU I ESTEVA:

Perdó, entenien que el número 2 havíem dit que era per unanimitat, també.

LA SRA. PRESIDENTA:

Sí, però he recapitulat i he tornat fer la votació. Bé, entenem que els punts 1, 2 i 3 són aprovats per unanimitat.

Passam a votar els punts 4 i 5.

Vots a favor? 5.

Vots en contra?

En conseqüència queden rebutjats els punts 4 i 5 i aprovats els punts 1, 2 i 3.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui, queda aixecada la sessió.

Bones tardes.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS